15/08/2022

15 Αυγούστου: Η Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα Δευτέρα, 15 Αυγούστου, οι ανά την υφήλιο ορθόδοξοι χριστιανοί πανηγυρίζουν την εορτή της σεβασμίας μεταστάσεως στους ουρανούς της υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

Όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου και η στιγμή της ολοκλήρωσης της επίγειας ζωής της Θεοτόκου, Άγγελος Κυρίου της μετέφερε το μήνυμα της εκδημίας από τα εγκόσμια τρεις ημέρες ενωρίτερα.

Αφού πήγε και προσευχήθηκε στο όρος των Ελαιών, επέστρεψε στο σπίτι του Ιωάννη, του ηγαπημένου μαθητή, και έκανε γνωστή στους Μαθητές την αναχώρησή της από τα επίγεια προς το Θεάνθρωπο Υιό της και Σωτήρα όλων μας.

Μάλιστα, η παράδοση αναφέρει ότι λίγο πριν τη Μετάστασή της, παρά το ότι οι Απόστολοι δεν ήσαν όλοι στα Ιεροσόλυμα, εντούτοις («Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν... ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι») με θαυμαστό τρόπο συνάχθηκαν όλοι γύρω από το σεβάσμιο σκήνωμά της.

Όταν κοιμήθηκε η Κυρία Θεοτόκος, «ο γλυκασμός των αγγέλων, των θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις», οι Απόστολοι με ψαλμούς και ύμνους την κατευόδωσαν, τοποθετώντας την σε τάφο στη Γεθσημανή. Μετά από τρεις ημέρες, όταν άνοιξαν τον τάφο, οι παρευρισκόμενοι έμειναν έκπληκτοι, διότι το νεκρό σώμα της Παναγίας δεν ήταν εκεί, αλλά αναστήθηκε σωματικά και ανελήφθη στους ουρανούς.

Η Δέσποινα Θεοτόκος είναι ο άνθρωπός μας πλησίον του θρόνου του Θεού. Οι πρεσβείες της είναι σταθερές και ακατάπαυστες, η προστασία της είναι μια διαρκής άγκυρα ελπίδας για τους ανθρώπους που την επικαλούνται με σεβασμό και εμπειρική γνώση της αξίας και της θέσεώς της. Την Παναγία, που ήταν αειπάρθενος (πριν, κατά την κυοφορία και μετά τη γέννα του Θεανθρώπου Σωτήρα), δεν ήταν δυνατόν να την κρατήσει ο τάφος νεκρή. Και έτσι, ως μητέρα της ζωής, μετέστη προς τη ζωή, προς τον Υιό και Λόγο του Θεού και Υιό της.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἁγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσί, τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Εἰς τὸν Στίχον Ἰδιομελα. Ἦχος δ’)

Στην προσωπικότητα της Παναγίας ζει το διαρκές θαύμα της παρουσίας του Θεού. «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, ... Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι, Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη».

Ψάλλουμε σήμερα στην Εκκλησία: Νικήθηκαν οι νόμοι της ανθρωπίνης φύσεως, σε εσένα Παρθένε Άχραντε· διότι παραμένει παρθένος αυτή που γέννησε και ο

θάνατος συναντά τη ζωή. Θεοτόκε, συ που έμεινες Παρθένος μετά τη γέννα και ζεις μετά το θάνατο, σε παρακαλούμε σώζε πάντοτε τους πιστούς ανθρώπους που αποτελούν την κληρονομία σου.

Σήμερα πανηγυρίζουν πολλές Μονές και Ναοί της νήσου μας. Η σκέψη μας αγγίζει ευλαβικά ένα ακόμη ερειπωμένο μοναστήρι της Παναγίας μας στην κατεχόμενη γη που μάς γέννησε: την Παναγία των Καθάρων νοτιοδυτικά του Λάρνακα της Λαπήθου, κάτω από τον Κυπαρισσόβουνο, την υψηλότερη κορυφή, στο δυτικό άκρο του Πενταδάκτυλου.

Ας μας αξιώσει σύντομα ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, με τις πρεσβείες της Δεσποίνης Θεοτόκου, της σωτηρίας των ψυχών μας και της απελευθέρωσης της τουρκοκρατούμενης πατρίδας μας και της επανεγκατάστασης των εκτοπισμένων μας στην πατρώα γη σε συνθήκες ειρήνης και επικράτησης των πανανθρώπινων δικαιωμάτων.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου